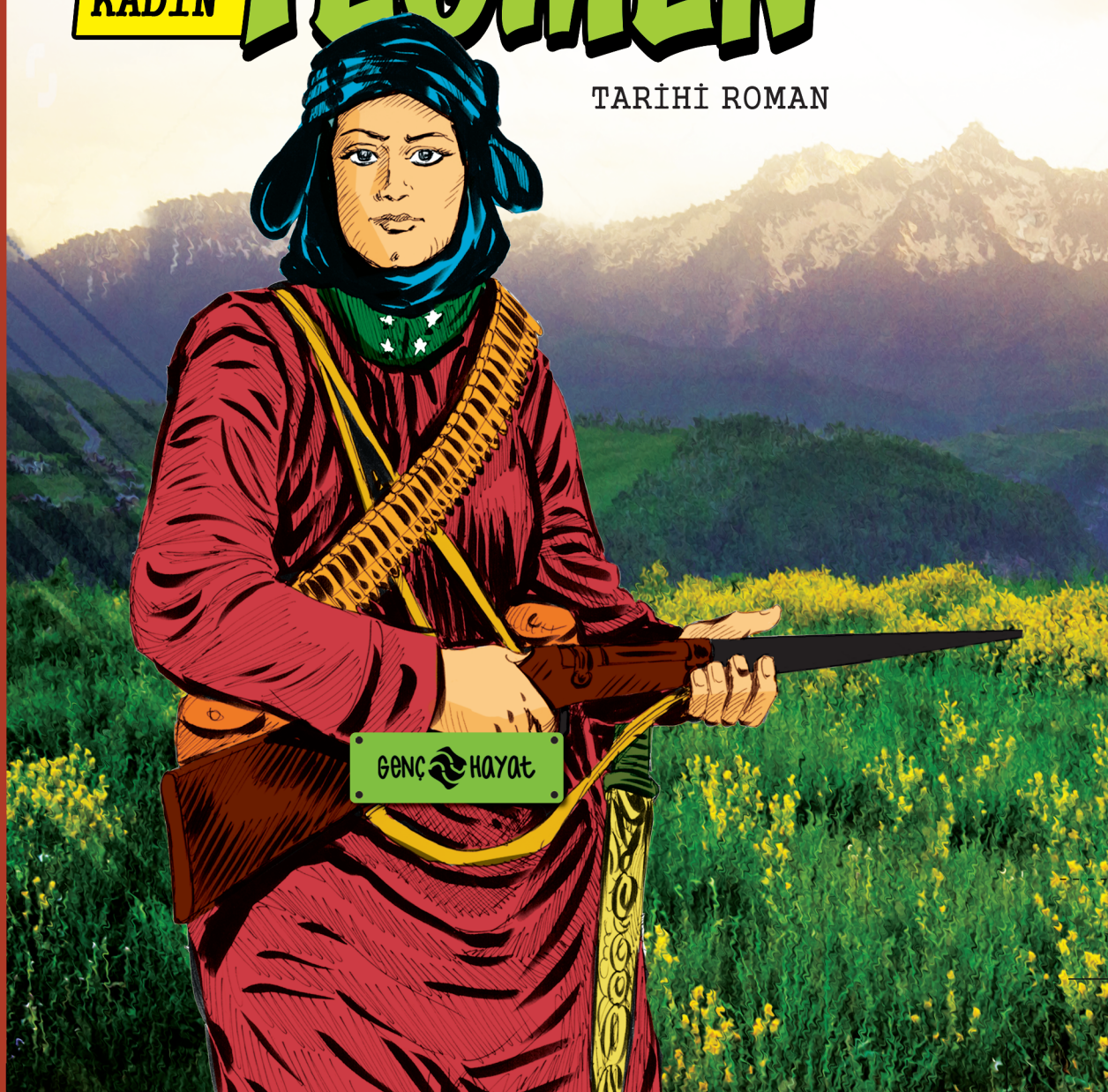
3 BASKI

İBRAHİM ÜNSAL

FATMA TEĞMEN

GAZİ KADIN

TARİHİ ROMAN

İBRAHİM ÜNSAL 9 FATMA TEĞMEN

FATMA

GAZİ KADIN

TEĞMEN

TARİHİ ROMAN

bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2013, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.
Sertifika No: 75092

Merhaba Genç Arkadaşımız;
Genel müdüründen yayın yönetmenine, yayın danışmanından pazarlama müdürüne, editöründen grafikerine, yazarından çizerine kadar müthiş bir ekibin bıkmadan sıkılmadan, gecesini gündüzüne katarak hazırladığı bu kitabın her sayfasında bizleri de hatırla!
Çünkü sen bizim hep aklımızdasın…

ISBN : 978-605-9562-00-3

Genç Hayat : 65

Bizim Kahramanlarımız : 9

Kitabın Adı : Fatma Teğmen / Gazi Kadın

Yazar : İbrahim Ünsal

Çizer : Suat Karadağ

Yayın Danışmanı : Adem Kandemir

Yayın Yönetmeni : Esranur Bozdemir

Editör : F. Zehra Bayrak

Kapak & İç Tasarım : Hayat Yayınları

BBaskı Yeri – Tarihi : İstanbul - 2024

Baskı - Cilt : Alioğlu Matbaası
Orta Mahalle Fatin Rüştü Sokak No: 1/3-A
Bayrampaşa / İstanbul
Tel: (0 212) 612 95 59
Sertifika No: 45121

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96
www.gnchyt.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
instagram/gnchytt - facebook.com/gnchyt

İBRAHİM ÜNSAL

FATMA TEĞMEN

GAZİ KADIN

TARİHİ ROMAN

Genç Hayat

İBRAHİM ÜNSAL

İbrahim Ünsal, 1955'te Pazar'da doğdu. Bugün Tokat'ın en yakın ilçesi olan Pazar, o yıllarda Turhal'a bağlı küçük bir nahiyeydi. Yazar; ilk ve ortaokulu, Kazova'nın ortasındaki bu şirin kasabada okudu. Lise ve üniversite tahsilini ise İstanbul'da tamamladı.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nden mezun olduktan sonra, Iğdır'da öğretmenliğe başladı. Daha sonra atandığı İstanbul'un çeşitli okullarında Türkçe ve edebiyat öğretmenliği yaptı. 2008 yılında, Bahçelievler Lisesi'nden emekli oldu.

Çocuk ve gençlik hikâyeleri ile gençlik romanları yazan İbrahim Ünsal'ın edebiyata ilgisi ortaokul döneminde başladı. Önce hikâye ve romana ilgi duydu. Sonra ortaokuldaki Türkçe öğretmeninin sayesinde şiirin güzellikleriyle tanıştı. Hayatının yön bulmasında çok büyük etkisi olan aynı öğretmenin ilgi ve teşviki ile ortaokulun son sınıfında ilk şiir denemelerini yazdı.

Yazarın şiire ilgisi, lise ve üniversite yıllarında da artarak devam etti. Bu arada şiirin yanı sıra kısa hikâyeler de yazmaya başladı.

Yayınlanan ilk kitabı hikâye türünde oldu. 'Şeker Emmi' öykülerini, hikâye ve roman türündeki kitaplar izledi.

Yazarın, Genç Hayat tarafından projelendirilen 'Bizim Kahramanlarımız' adlı tarihî roman dizisi, yayınlanacak olanlarla birlikte on kitaptan oluşmakta.

Evli ve üç çocuk babası olan İbrahim Ünsal, bir kısmı yayınlanma aşamasına gelmiş olan şiir ve hikâye çalışmalarını da sürdürüyor.

İbrahim Ünsal'ın, hedef kitlesi çocuklar ve gençler olan, yayınlanmış on üç kitabı bulunmakta.

Hikâyeleri:

Şeker Emmi
Kiraz Ağacındaki Çocuk
Prenses Kim Olacak
Köyde Bir Hafta

Uzun Hikâye:

Annem Hayat Ağacım

Romanları:

Plevne Kahramanı Gazi Osman Paşa
Korkusuz Savaşçı Battal Gazi
Antep Şehidi Şahin Bey
Yürekli Kadın Nene Hatun
Çanakkale Yiğidi Seyit Onbaşı
Fethin Sancaktarı Ulubatlı Hasan
Dağların Kartalı Gökçen Efe
Denizler Hâkimi Turgut Reis

ÖN SÖZ

Kitaplar üzerine çocuklar ve gençlerle yaptığımız söyleşilerde, en çok karşılaştığım soru şu oluyor: "Neden çocuklar ve gençler için tarihsel romanlar yazıyorsunuz?"

Son katıldığım Çorum Belediyesi Kültür Merkezi'ndeki söyleşide de aynı soru soruldu. Orada genç okurlarıma verdiğim cevabın bir bölümünü, bu kitabın önsözüne almak istiyorum.

"Liselerde tarih ile edebiyat, birbirine çok yakın, kardeş iki branş… Öğretmenlik yaşamımda, kitap okumayı sevmeyen öğrenciler beni ne kadar üzdüyse, tarihe ilgi duymayan öğrenciler de o kadar çok üzmüştür.

Meslekî hayatım boyunca bu iki konuda çok gayret sarf ettim. Öğrencilerimi bir yandan kitaplarla dost kılmaya çalışırken, bir yandan da onları tarihimizle tanıştırmaya elimden geldiğince çaba gösterdim. Yazınsal çalışmalarımda da ilk büyük projemi, 'gençlik ve tarih' temeli üzerinde oluşturdum.

'Bizim Kahramanlarımız' dizisinde yer alan on kitapla öncelikli olarak amaçlanan odur ki; çocuklarımız ve gençlerimiz, kitap okumanın zevkini tarihî bilgiler de edinerek yaşasınlar. Bu arada da isimlerini Türk tarihine altın harflerle yazdırmış bazı kahramanlarımızı tanımış olsunlar.

Kitap okumayı seven çocuklarımız ve gençlerimiz bile resmî, kuru bilgiler içeren tarih kitaplarından hoşlanmıyorlar. Öğretmenlik yıllarımdan biliyorum ki, daha çok öykü ve roman okumayı tercih ediyorlar.

İşte 'Bizim Kahramanlar' dizisinin temel amacı, bu gerçekten hareketle belirlendi. Çocuklarımız ve gençlerimiz; bazı kahramanlarımızı, biyografik romanın geniş imkânlarından yararlanarak ve roman türünün heyecanını, güzelliklerini yaşayarak tanıyacaklar."

Evet, sevgili genç okurlar… Elinizdeki kitap da yukarıda açıklanan temel amaçla yazıldı. Dizinin bundan önceki kitaplarını okuyanlar, sekiz kahramanımızı tek tek tanıma imkânı buldular. Sanıyorum, bu okurlarım, bir gerçeğin de farkına vardılar. Tanıdıkları kahramanlar, kendilerine has kişilik özelliklerinin yanı sıra hepsi için ifade edilebilecek bazı ortak özelliklere de sahipler… Engin bir vatan ve millet sevgisi, vatan ve millet için sınırsız fedakârlık, devlete sadakat, ulusal değerlere bağlılık, evrensel değerlere saygı; insan sevgisi, güçlüye karşı zayıfı koruma güdüsü, zalime karşı mazlumdan yana taraftarlık; alçakgönüllülük, vefakârlık,çalışkanlık; yiğitliğin gerektirdiği cesaret ve çok büyük bir manevî kuvvet…

Eldeki kitabı okuyanlar göreceklerdir ki, Kurtuluş Savaşımızın gazi üsteğmeni Kara Fatma, işte bu özelliklerin hepsine en üst seviyede sahip olan ve her Türk'ün mutlaka tanıması gereken çok büyük bir kahramandır.

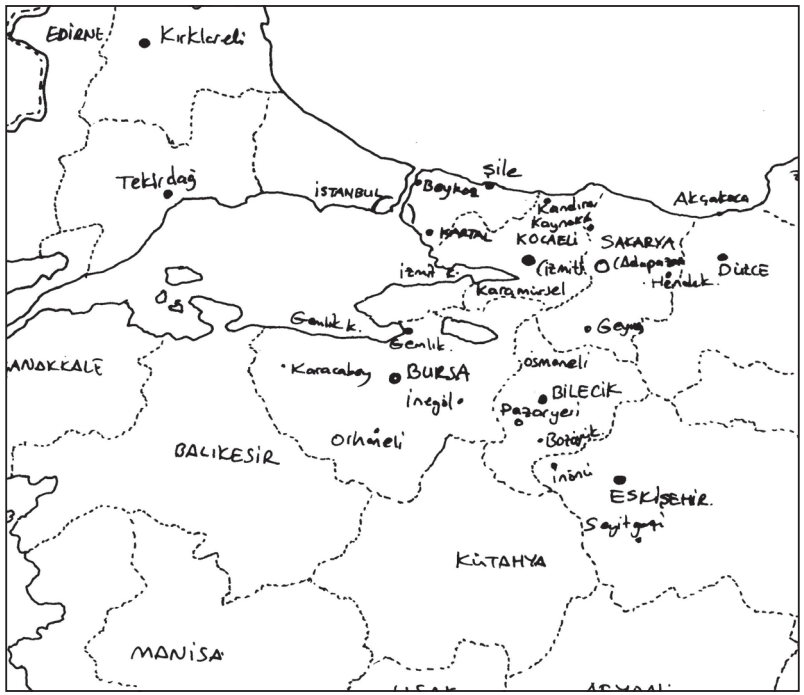
Gazi Kadın/Fatma Teğmen'in önsözünü, bu büyük kahramanımıza ilişkin bir teşekkürle bitirmek istiyorum...

Özellikle kadın kahramanlarımıza karşı, edebiyat ve tarih sahasında bugüne değin büyük bir haksızlık yapılmış. Pek çok erkek kahramanımız hakkında değişik türlerde birçok kitap yayınlanmışken, nedense kadın kahramanlarımız hep ihmal edilmiş. Bu sebeple, dizinin dördüncü kitabı olan Nene Hatun'u yazarken bilgi ve belgeye ulaşmakta çok zorluk çektim. Kara Fatma için çalışmalara başladığımda da yine aynı zorlukla karşılaştım. Aylar süren çabalarım, doğru dürüst, kapsamlı bir kaynağa ulaşmakta yetersiz kaldı. Kütüphanede yaptığım araştırmalarda, eski gazetelerde yayınlanmış bazı yazılarla birbirinin kopyası olan kısa biyografilerden başka bir kaynağa ulaşamadım.

Çalışmalarım son aşamaya gelmişti ki; kitapçıda, Kara Fatma'nın hayatını konu alan -yeni yayınlanmış- bir araştırma kitabına tesadüf ettim. Elbette o kitapla, eldeki bu kitap hem tür hem de içerik olarak birbirinden çok farklı. O, somut belgeler de içeren bir araştırma kitabı. Bu ise biyografik de olsa nihayetinde bir roman. Konusunu tarihî olaylardan alan romanlarda bile gerçekle beraber bazı bölümlerin gerektirdiği yerlerde ve belli ölçüde kurguya dayalı anlatımlar olduğunu da bütün okurlar bilir elbet. Ancak bu romanın yazımında, son aşamada da olsa bana sunmuş olduğu bazı kolaylıklar için o kitabın yazarına bir teşekkür borcum var. Sayın İlknur Bektaş'a tebriklerimi ve teşekkürlerimi arz ediyorum.

Bir başka kahramanımızla tanışmak, 'Bizim Kahramanlarımız' dizisini sonlandıracak onuncu kitabın önsözünde buluşmak dileğiyle…

İbrahim Ünsal

EDİRNE
Kırklareli
Tekirdağ
İSTANBUL
Şile
Beykoz
Kandıra
Kaynarca
Akçakoca
İZMİT
KOCAELİ
SAKARYA
İzmit K.
Çizmit
(Adapazarı)
Hendek
DÜZCE
Karamürsel
Gemlik K.
Gemlik
Geyve
ANAKKALE
Karacabey
BURSA
İnegöl
Osmaneli
BİLECİK
Pazaryeri
Bozüyük
İnönü
ESKİŞEHİR
Sayıtgazi
BALIKESİR
Orhaneli
KÜTAHYA
MANİSA

ZOR YOLCULUK

Gülcemal Vapuru, İstanbul Boğazı'nı geçip Karadeniz'e açıldı. Başkenti geride bırakan yolcularda belirgin bir rahatlama görüldü. En fazla rahatlayanlar ise kaptan köşkünde* olanlardı. Birinci Kaptan, artık siluet** hâlinde görünen İstanbul'a bakarak derin bir 'oh' çekti. Payitaht'ın*** dar boğazından nihayet uzaklaşabilmişti. Şimdi önünde olabildiğine geniş bir yol açılmıştı.

Gerçi Karadeniz, yine sonbahar hırçınlığındaydı. Ama belli ki bu kez, en azından Gülcemal'e zorluk çıkarmak derdinde değildi. Dalga dalga çarptığı bu büyük yolcu gemisine hız vermek niyetinde gibiydi. Kıyıdan epeyce bir açıldıktan sonra Kaptan, bu yöndeki sanısını yardımcısıyla paylaştı:

"Çok şükür! Kazasız belasız Boğaz'ı geçtik ya… Şu dalgalar, ilk defa bana dost görünürler. Baksana uğultusu bile ne hoş geliyor insana…"

İkinci Kaptan, gökyüzüne baktı. Kuzeyde yoğunlaşan bulutları işaret etti.

"Yağmur görünüyor. Sağanak ardından fırtına da bastırabilir. Kıyıdan fazla açılmasak derim."

Kaptan, bu uyarıyı önemsemez göründü.

---

* **Kaptan köşkü:** Kaptanın gemiyi yönettiği, geminin üst katında bulunan bölüm.

** **Siluet:** Bir şeyin yalnız kenar çizgileriyle tek renk olarak beliren görüntüsü.

*** **Payitaht:** (eski dilde) başkent.

"Limandaki tehlikeyi atlattık ya… Değme fırtına, yolumuzdan alıkoyamaz gayri. Allah'ın izniyle zamanında ulaşırız Samsun'a."

Kaptan'ın sözünü ettiği tehlike, limanda yapılan aramaydı. İstanbul'daki İngiliz Komiserliği, limandan çıkacak olan her gemide arama yaptırtıyordu. Gülcemal de aranmıştı. Hem de bakılmadık tek yer kalmayasıya. Bütün yolcular da âdeta kısa bir sorgudan geçirilmişti. Erkek yolcuların üstü de kuşaklarının arasına dek kontrolden geçirilmişti. Ama ne sakıncalı bir malzeme bulunabilmişti ne de şüpheli bir yolcu.

Oysa vardı… Ambardaki gizli bölmede, Anadolu'ya kaçırılan cephane saklıydı. Yolcular arasında da Millî Mücadele'ye katılmak için Samsun'a giden vatanseverler vardı. Kaptan'ın yaşadığı endişenin sebebi de buydu.

İkinci Kaptan, acı bir ölümden bahseder gibi sızlandı:

"Beni asıl kahreden nedir, biliyor musun Kaptan? Kendi memleketimizde, kendi askerimiz tarafından aranıyoruz. Hem de niçin? Vatanımızı kurtarmak adına Anadolu'ya kendi silah ve cephanemizi, kendi insanlarımızı kaçırtmamak için…"

Kaptan, kuzeydoğu yönünde de gökyüzünü karartan bulutlara baktıktan sonra, bir gerçeğin altını çizdi:

"Sen, arayana değil, aratana bak. Belki seni, beni sorgulayan da bu işi yüreği kanayarak yapıyor. Çünkü mecbur. Yanlarındaki İngiliz memurları fark etmedin mi? Şimdi bu vaziyet karşısında kimi suçlamak lazımdır dersin?"

İkinci Kaptan, dolmuş da içini dökmek ister gibi düşünmeden cevap verdi:

"Kimi olacak; tabii ki kendi hükümetimizi… İngilizler bu hak ve salâhiyeti* nereden alıyor ki? Hükümet dirayetli olsa, elin gâvuru bu kadar şımarabilir mi? Hem de Payitaht'ımızda bu denli fütursuz** davranabilir mi?"

Kaptan, dümeni yardımcısına bıraktı. Kaptan Köşkü'nden çıkmadan önce, o an için son sözünü söyledi:

"Hükümetin bu işte suçu var mı? Varsa da ne kadar? Bunları daha sonra konuşuruz. Şimdi benim biraz işim var. Hadi sana kolay gelsin."

* * *

Evet; İstanbul'dan hareket eden Gülcemal Vapuru, Anadolu'daki Millî Mücadele'ye katılmak için sabırsızlanan birçok yolcu taşıyordu. Çoğu birbirinden habersiz bu yolculardan biri de güvertede bulunan bir kadındı.

Orta boylu ve zayıfça olan otuzlu yaşlarındaki kadın, vapur hareket ettiğinden beri bulunduğu yerden hiç ayrılmamıştı. Elleri küpeştede,*** gözleri uzaklarda hareketsiz duruyordu. Sanki bakışları da bütün bedeni gibi hareketsizdi. Onu izleyen dikkatli birinin bu hisse kapılması gayet doğaldı.

Gülcemal, İstanbul Boğazı'ndan geçerken güvertedeki tek yolcu bu kadındı. Vapur İstanbul'dan uzaklaşınca, başlayan serpintiye rağmen dışarı çıkan başkaları da oldu. Bunlardan birkaçı küpeşteye yanaştı. Bazıları arkadaki sıralara oturdular.

Oturanlar arasında bir kadın da vardı. Yanındaki çocuğun peşinden o da dışarı çıkmak zorunda kalmıştı. Genç kadın, önce güvertede koşturup duran çocuğu yakalamaya çalışmış, başaramayacağını anlayınca sıralardan birine oturmuştu.

---

* **Salâhiyet:** Yetki.

** **Fütursuz:** Çekinmez, umursamaz.

*** **Küpeşte:** Gemilerde borda kaplamalarının en üstü, güverteden yukarıda kalan bölümler.

Kadın, oturduğu yerden gözleriyle çocuğu takip etti. Birkaç kez,

"Koşturma oğlum! Düşeceksin evladım!" diyerek, çocuğun gittikçe artan şımarıklığına engel olmaya çalıştı. Bir süre sonra ise, faydasız olduğunu düşünmüş olacak ki, bu uyarılardan da vazgeçti.

Bundan yüz bulan beş altı yaşlarındaki erkek çocuğu, daha da hareketlendi. Yolcuların arasında hoplayıp zıplamaya başladı. Son olarak da küpeşteye tutunmuş heykel görünümü veren kadının yanına yaklaştı. Önce kıpırtısız duran kadını taklide yeltendi.* Gözlerini kadının yüzüne dikerek o da hareketsiz kaldı. Sonra itiştirerek kadını hareket etmeye zorladı. Bunu gören annesi, ayağa fırlayıp oraya geldi. Çocuğun elinden tutup çekiştirdi.

"Yapma yavrum! Çok ayıp! Teyzeyi rahat bırak bakalım."

Çocuk, bir anda annesinin elinden kurtulup oradan kaçtı. Annesi, çocuğun peşinden gitmedi. Hiç tepki vermeyen diğer kadının yanında durdu. Bekledi ki o bir şeyler söylesin. Ama beklediği olmayınca, lafı kendisi açmak istedi:

"Samsunlu musun bacım?"

Sorusunun cevapsız kalmasından rahatsız oldu. Hafif de bir mahcubiyet** hissetmesine rağmen tanışma isteğinden vazgeçmedi. Yeniden konuşmayı denedi:

"Adım, Gevher. Samsun'a yakın bir köydenim. Belki biraz konuşur, vakit geçiririz diye düşünmüştüm."

Ses tonu, Gevher'in tedirginliğini ele veriyordu. Belli ki bunları söylerken terslenmekten çekiniyordu. Ama korktuğu olmadı. Diğer kadın, yüzünü ona çevirerek gülümsedi. Selam verdikten sonra o da kendini tanıttı:

---

* **Yeltenmek:** Yapamayacağı bir işe girişmek; (metindeki anlamı) özenmek, heves etmek, meyletmek.

** **Mahcubiyet:** Utangaçlık, sıkılganlık.

"Benim adım da Fatma. Fatma Seher… Oraya gitmekteyim ama Samsunlu değilim."

Gevher, aldığı karşılığa çocuk gibi sevindi. Bunu da kuş cıvıltısını andıran sesiyle belli etti:

"Vapurda yalnız mısın? Eğer öyleyse ben arkadaş olurum sana. Ne güzel laflarız kadın kadına."

Fatma, uzunca bir süre kendi kabuğunda donakaldıktan sonra yeniden canlanmış gibi hareketlendi. Karşısındaki kadının mesafesiz* tavrına soğuk kalmadı.

"Olur, laflarız." dedi.

Gevher'in sevinci, gözlerinde parladı. Yeni arkadaşına yeni bir şey söylemeden önce etrafına bakındı. Oğlunu aranır gibi yaptı. Aradığını görünce rahatladığını hissettirdi:

"Neyse ki bizim yaramaz da babasına yakalanmış. Şimdi daha rahat konuşabiliriz."

"İyi, konuşalım." dedi, Fatma Seher. Ama devam etmedi. Belli ki, evvela dinlemede kalmak istiyordu. Gevher de zaten dinlemeden çok konuşmaya hevesli görünüyordu. Anlatacakları ayaküstü sohbete sığmayacak kadar fazla olmalıydı ki, oturmayı teklif etti. Fatma da itiraz etmedi. Boş bir sıraya oturdular. Oturur oturmaz da Gevher anlatmaya başladı:

"Bizimki, Çanakkale Harbi'nde** yaralandı. Uzun süre de çalışamadı. Zor, sıkıntılı günler geçirdik. Ama geçen sene bir Yahudi'nin yanında işe girdi. Hakkı, çok çalışkandır. Beceriklidir de. Elinden her bir iş gelir. Yahudi, pek sevdi kendisini. İyi de para veriyordu. Tam düzene girmiştik ki…"

---

* **Mesafesiz:** (metindeki mecazî anlamı) İlişkilerde içten olma durumu; samimi.

** **Harp:** (harb) Savaş.

Gevher, konuşmaya ara vererek ayağa kalktı. Çocuğunu kontrol eder gibi sağa sola bakındı. Sonra da yeniden oturarak söze kaldığı yerden devam etti:

"Bizim Hakkı, biraz gel-git akıllıdır. Son zamanlarda iyice bir sessizleşmişti. Evde olduğu vakitler düşünüp duruyordu."

Sözün burasında aklına bir şey gelmiş gibi duraladı. Laf arasına, zihninde beliren benzerliği sıkıştırdı:

"Aha, biraz evvel senin de yaptığın gibi, dalıp dalıp gitmeye başlamıştı."

Bu karşılaştırmadan sonra nihayet sonuca geldi:

"Bir akşam apansız köye döneceğimizi söyledi."

O zamana kadar söylenenleri pek de önemsemeden dinleyen Fatma, meraklanır gibi oldu. İlk defa söze girdi:

"Niye ki? Pek âlâ geçinip gidiyormuşsunuz işte."

Gevher, dertlendi:

"Bilir miyim ki bacım. Sağ olsun ya, kapalı kutudur bizim bey. 'Gitmemiz lazımdır.' dedi de başka bir söz çıkmadı ağzından. Nasılsa fayda etmez diye ben de üstelemedim. O nerede, ben orada… Öyle değil mi ama?"

Fatma, bu kez iyiden iyiye ilgilenmişti. Samsunlu Hakkı'ya bu ani kararı aldıran sebebi gerçekten merak etmişti. Gevher'in öylesine yaptığı benzetme, kendi durumuyla Hakkı'nınki arasında bir ilgi kurmasına neden olmuştu. Meraklanması da bu yüzdendi.

Ancak merak ettiği açıklamayı Gevher'den alamayacağını anladı. Bu nedenle de ona başka bir şey sormadı. Soru Gevher'den geldi:

"Samsunlu değilsen, niye gidiyorsun ki oraya? Akrabaların mı vardır?"

Gevher'in samimiyeti hususunda Fatma'nın bir kuşkusu yoktu. Ama onu biraz saf bulmuştu. Üstelik de fazlaca konuşkan… Belli ki Hakkı da bu sebeple eşinden bazı şeyleri gizliyordu. O da üstü kapalı konuştu:

"Bir işim var Samsun'da. Fazla da kalacak değilim."

Gevher, sorusunu geçiştirmek türünden bir cevap aldığını anlayamadı. Sözü edilen işin ne olduğunu da merak etmedi. Başka bir şey sordu:

"Kusura bakma ama seni pek dalgın, pek bir üzgün gördüm Fatma bacım. Bir derdin mi vardır?"

Fatma'nın yüzü, birdenbire değişip sertleşiverdi. Gevher'in gözlerine dikilen bakışları da aynı sertlikteydi. Ve tabii ki sesi de:

"Sen dertli değil misin? Sence de dert edinecek bir dert yok mudur ortada?"

Gevher, şaşırdı. Fatma'nın ne demek istediğini anlayacak bilinçte değildi. Onun için sorunlar, kendi ailesiyle sınırlıydı. Biraz daha geniş açıdan düşünülecek olunursa, kendi dar çevresiyle… Şaşırması da bundandı. Yeni tanıştığı bir insan, kendi kişisel veya ailevi sorunlarını nereden bilirdi ki? Nereden bilir de böyle bir soru sorardı ki? Kendisine yöneltilen soruya da sıkışıp kaldığı dar çerçeveden cevap verdi:

"Yok bacım. Öyle büyütecek hiçbir sıkıntım, derdim yoktur çok şükür. Biraz evvel bizimkinden şikâyet eder gibi oldum ya… İyidir bizim Hakkı. Yedi sekiz yıldır evliyiz. Bugüne kadar tek bir fiskesini* bile yemedim. Dedim ya, çok çalışkandır. Nerede olursak olalım, çalışır çabalar da kimselere muhtaç etmez bizi.

Son iki senedir geçimimiz de çok iyiydi. Yahudi, hakkını bir tamam verirdi bizimkinin. Lakin işte… Her güzelin bir kusuru

* **Fiske:** (metindeki anlamı) Parmaklardan birinin ucunu başparmağın başına iliştirip birdenbire ileriye fırlatarak yapılan vuruş.

olur değil mi? Hakkı da biraz yeleğen* huyludur. Fakat alıştım artık. Bak, gül gibi geçinip giderken, geçen akşam birdenbire 'gidiyoruz' diye tutturmasını da dert etmiyorum.

Hem aslını sorarsan, sevinmedim de değil hani. Yaban ellere sürgün edilmedik ya. Kendi köyümüze gidiyoruz işte. Kendi memleketimize…"

Fatma'nın sabrı nihayet taşıverdi. Alçak perdeden ama tatlı sert bir sesle susturdu karşısındakini:

"Hanım hanım! Allah aşkına biraz düşün… Lüzumsuz şeyler söylemez misin şu an?"

Gevher, hiç beklemediği bu tepki karşısında şıp diye susuverip öylece donakaldı. Fatma'daki bu ani değişime bir anlam yüklemeyi bile düşünemedi. Fatma da zaten buna fırsat vermedi. Gevher'i elinden tutup ayağa kaldırdı. Güvertenin ıssız bir yerindeki küpeşteye doğru âdeta çekiştirdi. Kendisini kimsenin duymayacağına emin olduktan sonra, söyleyeceklerine devam etti:

"Senin için kendinden, kendi ailenden başka bir mesele yok mudur Gevher? Eğer öyleyse, vah bu memleketin hâline!"

Bir süre, iki kadın da sessiz kaldı. Fatma, ani bir acıyla mecalini** yitirmiş gibi küpeşteye yaslandı. Gevher de garip bir tabi olma*** duygusuyla ona uydu.

Rüzgâr hızını biraz artırmış, deniz daha bir hırçınlaşmıştı. Gittikçe büyüyen dalgalar bordada**** patladıkça, koca Gülcemal sallanıp duruyordu. İlk kez gemiye binenler için korku duymamak imkânsızdı. Bazı yolculardaki kaygı havası, bunu gösteriyordu. Gemi her an batabilirmiş korkusuyla bağıranlar bile vardı.

---

* **Yeleğen:** Havadar; (halk dilindeki mecazî anlamı) değişken, günü gününe uymayan.
** **Mecal:** Dinçlik, derman, takat.
*** **Tâbi olmak:** Birinin kontrolü altına girmek; bir şeye veya bir kimseye bağlı olmak.
**** **Borda:** Geminin yanı.

İBRAHİM ÜNSAL

FATMA TEĞMEN

GAZİ KADIN

TARİHİ ROMAN

Fatma Seher, henüz bir genç kadın iken ailesini ve yuvasını arkada bırakıp her türlü mahrumiyet ve fedakârlığı göze alarak vatanı kurtarmaya koşuyor. Bu yiğit Türk kadını, gönüllü olarak katıldığı ölüm kalım savaşımızda erkek silah arkadaşlarını imrendirecek ve onları coşturacak şekilde savaşıyor.

Savaştan sonra Fatma Teğmen, her gittiği yerde bir kahraman olarak selamlanıyor; bol bol takdir ve alkış topluyor. Fakat hepsi bu kadar... Aradan zaman geçiyor. İstiklâl Savaşımızın adlı adsız birçok kahramanı gibi o da unutulup gidiyor.

Bu güzel vatanda yaşama imkânını borçlu olduğumuz 'Bizim Kahramanlarımız'dan birini, Gazi Kadın Fatma Teğmen'i mutlaka tanımak istersiniz. Onu tanıyarak, onun şahsında vatan müdafasında şehit olan kahramanlarımıza karşı işlenen vefasızlık suçunun kendi payınıza düşeninden bir nebze olsun kurtulmuş olursunuz.

O hâlde baştan sona heyecanla dolu bu romanı mutlaka okumalısınız. Sizleri, Kurtuluş Savaşımızın Kahramanı Fatma Teğmen ile tanışmaya davet ediyoruz.

www.gnchyt.com

9 786059 562003

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt

İBRAHİM ÜNSAL 9 FATMA TEĞMEN